

Sygnatura akt I C 112/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 6 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Aneta Iglewska-Wilczyńska

Protokolant: Sylwia Filipowska

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2023 r. w Goleniowie

na rozprawie sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 4 401,46 zł (czterech tysięcy czterystu jeden złotych czterdziestu sześciu groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia do dnia 7 września 2021 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 2139,76 zł (dwóch tysięcy trzydziestu dziewięciu złotych siedemdziesięciu sześciu groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się postanowienia, tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I C 112/23

UZASADNIENIE

R. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wynajem samochodów R. K., wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 4.401,46 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 07.09.2021. do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z kolizją drogową z 16.06.2021 r., której sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (pозew k. 4-7).

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Pozwany zakwestionował wysokość stawki za dobę najmu (odpowiedź na pozew k. 37- 48).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

16.06.2021 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód osobowy marki A. o numerze rejestracyjnym (...) należący do R. W.. Towarzystwo (...) z siedzibą w W. było ubezpieczycielem sprawcy szkody z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych i prowadziło postępowanie likwidacyjne.

Bezsporne.

Wypełniając formularz zgłoszeniowy R. W. zaznaczyła, że potrzebuje auta zastępczego. Następnego dnia auto było podstawione, pokwitowała jego odbiór, w tym samym dniu zawarła umowę najmu pojazdu zastępczego z (...).

Nie pamiętała aby ktoś kontaktował się z nią telefonicznie i proponował wynajem auta po niższych stawkach. Nie interesowała się jaki jest koszt wynajmu.

Dowody: umowa najmu pojazdu z 17.06.2021. zawarta w G. – k. 11v akt;

- zeznania świadka R. W. na rozprawie 31.05.2023 r. 00:20– 00:43.;

Jednocześnie R. W. jako cedent zawarł z (...) wynajem samochodów R. K. z siedzibą w G. jako cesjonariuszem umowę cesji wierzytelności z 17.06.2021 r. Na podstawie umowy przelała na rzecz (...) wynajem samochodów R. K. z siedzibą w G. wierzytelność z tytułu prawa do odszkodowania za zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego

Ponieważ auto było zaledwie czteroletnie zależało im by zostało dobrze naprawione oddała do warsztatu (...) w dniu 18.06.2021 r.; 24.06.21. Towarzystwu (...) sporządziła protokół szkody w pojeździe, odbyły się oględziny. 23 czerwca 2021 r. pracownik (...) S. K. zwrócił się do TU o akceptację kosztorysu (została wysłana dokumentacja zdjęciowa), 01.07. zweryfikowana przez TU, a następnie 08.07.21. potwierdzona odpowiedzialność za szkodę. Dopiero po potwierdzeniu warsztat zamawia części. 12.07. rozpoczęła się naprawa samochodu. Samochód został wydany 29.07.2021 r.

Dowód:

- umowa cesji – k. 11;
- upoważnienie z 18.06.2021 dla (...) do odbioru odszkodowania k. 14;
- protokół szkody w pojeździe k. 15;
- wymiana maili k. 25-26 i 123 -126;
- zeznania świadka R. W. na rozprawie 31.05.2023 r. 00:20– 00:43.;
- zeznania świadka S. K. (2) na rozprawie 31.05.2023 r. 00:03 – 00:.

Poszkodowana, od 17.06.2021 r. przez 42 dni wynajmowała od powoda samochód zastępczy marki (...). Pojazd został dostarczony poszkodowanej na wskazany adres, jak i od niej odebrany po zakończeniu najmu.

Powód wystawił poszkodowanej fakturę nr (...) na kwotę 10.752 zł, tytułem kosztów najmu pojazdu. Stawka za dzień najmu wynosiła 256,00 zł brutto (208,13 zł netto).

Strona pozwana, wypłaciła powodowi z tego tytułu kwotę 6 350,54 zł (brutto).

Dowody:

- umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 10 v.;
- faktura VAT – k. 12;
- decyzja k. 13.

Powód zgłosił pozwanemu do rozliczenia swoje roszczenie wynikające z faktury.

Ubezpieczyciel nie zmienił stanowiska zajętego w decyzji z 2 kwietnia 2019 r.

Dowody:

- decyzja z 02.04.2019 r. – k. 12-13;

- decyzja z 18.06.2019 r. – k. 15;
- wezwanie do zapłaty – k. 16-17;
- akta szkody (płyta CD) – k. 54.

Stawka wynajmu 256 zł brutto za dobę dla segmentu P. (...) jest w dolnych granicach cen tynkowych.

Dowód: opinia biegłego K. S. k. 136.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treść przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Za podstawę swoich ustaleń Sąd przyjął również zeznania świadków, nie znajdując podstaw, by odmówić im wiary.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo okazało się zasadne.

Legitymacji czynna strony powodowej, nie była kwestionowana. Powód nabył wierzytelność o wypłatę odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego od poszkodowanej, na podstawie umowy cesji. Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. § 2 tego artykułu stanowi, iż wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pozwanemu zakładowi ubezpieczeń, zgodnie z przepisem art. 513 k.c., przysługiwały natomiast przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Na gruncie przedmiotowego postępowania nie była sporna kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z 16.06.2021 r. Poza sporem było również to, że dotychczas pozwany ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 6 350,54 zł brutto, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził odszkodowania (ściślej uzupełnienia już wypłaconej kwoty odszkodowania) obejmującego różnicę między kosztami wynajmu samochodu zastępczego naliczonymi przez powoda na kwotę 10.752 zł, według stawki 256,00 zł brutto za 42 dni, a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela w kwocie 6 350,54 zł brutto przy zastosowaniu stawki przez 8 dni 256 zł brutto, przez 22 dni - 195,57 zł brutto.

Podstawę prawną niniejszego powództwa, stanowią więc przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Zgodnie z art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy o obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust. 1 ustawy). I tak zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z kolei zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela - co też w niniejszej sprawie strona powodowa uczyniła. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne wywołujące szkodę na zasadach ogólnych - o których mowa w art. 436 § 2 k.c. - czyli na zasadzie winy (415 k.c.). Powyższe ustalenie implikuje odpowiedzialność pozwanej jako ubezpieczyciela bezpośredniego sprawcy szkody. Odnosząc się do zakresu odszkodowania - przy ubezpieczeniu OC - należy mieć na względzie

ogólne reguły kodeksu cywilnego, w szczególności treść art. 361 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania, w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSP 2002/7-8/103). Zgodnie z zasadą kompensacji odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Strona pozwana w pierwszej kolejności zarzuciła, iż obowiązkiem poszkodowanego jest podjęcie działań w celu minimalizacji szkody, poszkodowana otrzymała informację o akceptowanych przez pozwanego stawkach.

Pozbawienie osoby uprawnionej możliwości korzystania z samochodu wpływa istotnie na standard życia poszkodowanego i jego rodziny, której swoboda poruszania i wykonywania określonych zajęć ulega poważnym ograniczeniom. W takiej sytuacji celowe jest wynajęcie równorzędnego pojazdu zastępczego na czas konieczny do przywrócenia samochodu do stanu używalności. Koszt wynajęcia takiego pojazdu – w ocenie Sądu – mieści się w pojęciu szkody zdefiniowanym w art. 363 § 2 k.c.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56), wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że do wypadku doszło nie z winy R. W.. Wypełniając formularz zgłoszenia szkody wskazała, że chce korzystać z pojazdu zastępczego. Kiedy zostało podstawione jej auto nie weryfikowała czy zostało ono podstawione przez ubezpieczyciela (bądź firmę z nim współpracującą). Niemniej jednak oferta zaproponowana przez powoda była najtańszą na rynku, a dodatkowo auto zostało poszkodowanej podstawione. W tych okolicznościach poszkodowana zadowolona z usług powoda nie zainteresowała się ofertą mailową nadesłaną kilka dni później przez pozwanego tym bardziej, że oferta miała charakter ogólny nie wskazujący chociażby jakie konkretnie auto może otrzymać, czy zostanie jej podstawione bądź gdzie ma się udać celem odbioru samochodu zaproponowanego przez pozwanego. Pozwany ograniczył się do przedstawienia korespondencji mailowej standardowo wysyłanej do wszystkich podmiotów zgłaszających szkodę. Mając na uwadze powyższe zdaniem Sądu nie można stawiać poszkodowanej zarzutu, że nie współpracowała z ubezpieczycielem w celu minimalizacji rozmiaru szkody. Na gruncie dostępnego materiału dowodowego Sąd uznał, że pozwana nie wykazała okoliczności złożenia poszkodowanej realnej, równorzędnej – do powoda - propozycji najmu pojazdu zastępczego. W okolicznościach sprawy stawka 256 zł za dobę najmu znajdowała zatem uzasadnioną podstawę.

W ocenie Sądu powód był także uprawniony do naliczenia opłaty za najem za okres 42 dni. Różnica między stronami dotyczy 11 dni, pozwany za zasadny przyjął bowiem czas najmu 30 dni – 14 dni od początku najmu do dnia wykonania opinii, 7 dni czas technologicznego wykonania naprawy, 2 dni na zamówienie i odbiór części i 3 dni organizacyjne. Jak wynika z zeznań świadka K. i przedstawionej korespondencji mailowej warsztat oczekiwał na oględziny samochodu przez przedstawiciela pozwanego oraz na akceptację kosztorysu, po akceptacji przystąpiono do zamówienia części i naprawy samochodu. Akceptacja nastąpiła dopiero 8 lipca i wtedy warsztat zamówił części, a po ich otrzymaniu przystąpił do naprawy.

W świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 5/11 celowymi i ekonomicznie uzasadnionymi wydatkami za najem pojazdu zastępczego są koszty najmu ponoszone w okresie koniecznym do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu rozumianym szeroko nie tylko jako czas rzeczywistej naprawy pojazdu, ale też okres przypadający m.in. na czas bezpośrednio poprzedzający zgłoszenie szkody do ubezpieczyciela, jeżeli wynajęcie pojazdu nastąpiło przed tą czynnością, czas obejmujący czynności likwidacyjne prowadzone samodzielnie przez ubezpieczyciela (np. czas najmu bezpośrednio poprzedzający zgłoszenie szkody, czas od zgłoszenia szkody chwili przeprowadzenia oględzin, czas konieczny do przekazania pojazdu do naprawy i jego odbiór, okres oczekiwania przez poszkodowanego na otrzymanie kosztorysu), czy też inne obiektywne okoliczności wpływające na proces naprawy i powodujące faktyczną niemożność korzystania z pojazdu.

Okres przez który poszkodowana pozbawiona była możliwości korzystania z samochodu wynosił 42 dni. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, należało zasądzić na rzecz powoda wykazane przez niego koszty wynajmu pojazdu zastępczego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie. W przedmiotowej sprawie powodowie wygrali proces w całości. Dlatego też na ich rzecz należało zasądzić całość poniesionych przez nich kosztów procesu na które składało się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 600 zł, opłata skarbową 17 zł i opłata od pozwu 101 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art. 481 § 1 k.c., stosownie do którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd miał także na uwadze przepis art. 14 ust 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152), który stanowi, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód zgłosił roszczenie pozwanej po wystawieniu faktury w dniu 5 sierpnia 2018 roku, od tego czasu pozwana mogła zgłoszonemu roszczeniu uczynić zadość. Odsetki zostały zasądzone, z uwzględnieniem przywołanej regulacji, zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia 7 września 2021 roku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego wynagrodzenie występującego w sprawie pełnomocnika będącego radcą prawnym w stawce minimalnej 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265), 400 zł opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 822,76 zł z tytułu kosztów opinii biegłego. Ponadto Sąd zasądził od powyższej kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty w trybie art. 98 § 1 1 zd. 1 k.p.c.

SSR Aneta Iglewska-Wilczyńska